

Jak odhalovat dezinformace – jako „dezolát“ i „lepší člověk“

 zvedavec.news/komentare/2023/05/9635-jak-odhalovat-dezinformace-jako-dezolat-i-lepsi-clovek.htm

Naše vláda dál poslušně plní zadání z centrály za velkou louží a snaží se zdemolovat náš stát tak, aby byl přechod do hororového „ráje“ z hlavy Globálního Parazita ještě jednodušší. Ta demoliční četa ve strakovce se dokonce snaží, aby byl Velký Reset doslova nevyhnutelný i v té naší hobití kotlince!

Už přes tři roky jsme prakticky ve válce, i když to tak na první pohled možná nevypadá, protože jde o válku páté generace, která se týká především práce s informacemi a snaží se sofistikovaně znásilňovat křehkou lidskou mysl. Součástí téhle Speciální Mozkožroutské Operace je i takzvaný „boj proti dezinformacím“, který by se ve skutečnosti měl jmenovat **„boj proti nepohodlným informacím a zavádění nástrojů k odhalování a likvidaci samostatně myslících lidí“** ...ale to by bylo moc dlouhé a tak zůstaneme u orwellovského „boj proti dezinformacím“.

Společnost je záměrně rozdělována na zneprátené tábory podle tisíciletými ověřeného hesla „rozděl a panuj“, *divide et impera, divide and conquer*. Tato metoda se používá ze stále stejného důvodu – skupina bohatých psychopatů si chce udržet moc, a to za jakoukoli cenu a jakýmkoli způsobem. A to i když moc dobře ví, že svým nenasytným chováním a bojem o moc všem extrémně škodí. Ono je jim úplně fuk, kolik životů svým chováním zničí, hlavní je udržet si svá privilegia. Tahle nenápadná „šlechta“ ale není blbá a tak ví i to, že jsou v absolutní menšině a na straně „otroků“ je dokonce spousta lidí, kteří jsou intelingentní přinejmenším stejně jako oni.

Globalistická mafie tedy používá ultimátní a ověřenou zbraň – dělají vše možné i nemožné pro to, aby do společnosti „pod sebou“ vnesli co nejvíce svárů, nedorozumění a zmatků. **Lidé jsou pak**

zaměstnaní vzájemnými potyčkami a psychopaté mohou dál vládnout, krást a užívat si svoje prapodivné choutky s malými dětmi apod.

Úplně stejné je to i teď, v bouřlivých letech 2020-2023. Jediné, co se částečně mění, jsou prostředky, jak docílit vnášení chaosu a svárů do společnosti a jak ji rozdělit na zneprátené tábory. Naše obrana před jejich manipulacemi se pomalu zlepšuje, ale oni se zlepšují také a už jsou zase o něco napřed. Oni také nemají skoro nic jiného na práci, než manipulovat a zastrašovat. A jako vždy, když se ten jejich parazitický systém začne hroutit, tak začne sílit i jejich protlačování metody „rozděl a panuj“. Což je dobrá i špatná zpráva zároveň – systém se hroutí, ale o to tvrdším se stává ve snaze svůj krach zastavit.

V aktuální 5. generaci války se k matení a rozdělování lidí využívají například naprosto nesmyslné (dez)informace o skutečném původci klimatických změn či pohádky o hodném západním policajtovi a zlém východním diktátorovi. Nenávist a rozpory podporuje i agresivní LGBT agenda, rasistický a naprosto falešný „boj proti rasismu“, tvrdý a silně manipulativní boj proti „islamofobii“ a „antisemitismu“, podpora pedofilie, drsné operace s falešnými pandemiemi a ještě falešnějšími vakcínami atd. Není tak důležité, co přesně je v kurzu právě v tuhle chvíli – vše jsou to jen nástroje k ovládnutí mas, nic víc. A ty masy lidé se už zase nechávají rozdělit na dvě hlavní skupiny...

První skupinou jsou poslušní „lepší lidé“, kteří za odměnu v podobě barevných korálků platebních kartiček blaženě polykají jakékoli exkrementy, které jim systém předhodí. Druhou skupinou rebelové, kteří se staví na zadní a exkrementy polykat nechtějí – a to ani když jim je za to od démonů se stříbrnými jazyky slibována odměna. Jsou tedy za trest nespravedlivě omezováni, ponižováni a veřejně označováni jako „**tupí a nenávistní dezoláti, co šíří prokremelské dezinformace**“. Jako odpadlíci ze „slušné společnosti“ jsou pak snadněji vytlačováni ze všech pozic s jakoukoli rozhodovací pravomocí, je pro ně komplikovanější podnikat a mohou se rychleji

dostat do finančních problémů i do rozporů se znásilněnými orgány spravedlnosti. To vše v nich logicky vyvolává neustálý stres a hněv a někdy i iracionální a nepromyšlené akce.

Metoda, že záměrně vypouštěné dezinformace se prezentují jako pravda a naopak pravda dostává cejch nepřátelské dezinformace není ničím novým – dělala to třeba katolická církev, němečtí nacisté či v menší míře českoslovenští komunisté. Dnes to šlape na steroidech pod taktovkou falešných „liberálů“.

Pojďme se pro legraci podívat na to, jak dnes probíhá to slavné „odhalování dezinformací“ v systému, kde je vše převrácené na hlavu jak v románu 1984 od George Orwella. Ukažme si to na humorném hypotetickém příkladu, kdy by třeba na Seznam Zvratkách vyšel článek s nadpisem „**Agresivní ruský čmelák napadl děti na dětském hřišti**“. Ještě před pár lety by takový článek vypadal naprosto směšně, ale společnost se posunula a něco takového by klidně mohlo kdykoli vyjít.

Podívejme se, jak dezinformaci odhalují dvě hlavní skupiny na krvavé šachovnici parazitických vládců planety.

Jak odhalovat dezinformace jako „nevzdělaný dezolát a chcimír“

1. Nejprve se podíváme, jak odhaluje „dezinformace“ tupý vidlák z vesnice, kterým musí každý lepší člověk pohrdat a který často nemá dostatek titulů z hodnotných oborů jako je „univerzální management v oborech, o kterých víte prdlajs“ nebo „genderismus, kde jsou logika a realita zakázanými termíny“, případně „marketingové a PR obelhávání zákazníků“ a „mezinárodní vztahy aneb profesionální vlezdoprdelismus Německu a USA“.
2. Poctivý chcimírek při zjišťování toho, jestli je nějaká nová zpráva v médiích dezinformace, prochází nějakým takovýmhle kolečkem:
3. Přečte si článek o čmelákovi.

4. Na článku mu něco nesedí, protože to neodpovídá tomu, co ví o čmelácích. Článek navíc používá řadu manipulativních technik, které tupý dezolát zná ze spousty analýz, které má prostudované.
5. Zamyslí se, co přesně mu na článku nesedí.
6. Znovu si proběhne článek s „dezinformací“, jestli ho třeba nepochopil špatně nebo nějak nezkomolil.
7. Podívá se do dalšího mainstreamového zdroje, jestli tam píšou tu samou koninu. Často zjistí, že tam opravdu popisují to samé a dokonce používají i naprosto totožné věty a stejnou strukturu sdělení. Je tedy jasně vidět, že všichni opisují z jediného zdroje.
8. Dezolát se ještě podívá do komentářů u článku, jak tam reagují čtenáři a jestli tam cenzorským sítím náhodou neproklouzl nějaký zajímavý názor nebo doplňující informace. Dezolát samozřejmě nikdy nezapomíná na to, že pokud komentářová sekce v mainstreamovém médiu ještě pořád je, tak je masivně cenzurovaná a manipulovaná a musí se brát s velikým odstupem.
9. Tupý vidlák pokračuje a použije vyhledávač – ideálně jiný, než silně manipulativní Google Search. Hledá informace o čmelácích a jejich chování, druzích atd. Každou informaci vstřebává opatrně, protože kdokoli se může splést nebo dokonce lhát a manipulovat záměrně. Informace z Wikipedie bere s velkou rezervou, protože už zjistil, jak tahle kdysi parádní služba funguje dnes.

10. Zjistí, že žádný „ruský čmelák“ (*Bombus russicus*) ani neexistuje. Nejbližší je snad čmelák severní (*Bombus hyperboreus*). Přečte si o něm tedy článek na Wikipedii a tam je opravdu napsána poznámka „čmeláku severnímu se někdy také říká fašistický ruSSácký čmelák“. Dezolát se podívá do historie editací wikipedické stránky a přesně podle očekávání zjistí, že tato věta přibyla před jednou hodinou. Zmáčkne tedy tlačítko Edit a vrátí předchozí verzi stránky s poznámkou, že k té citaci chybí zdroj. Už za půl minuty se na něj jak sršni vrhnou zuřiví hlídači Jediné Pravdy, ať aspoň na té Wikipedii nešíří ruSSáckou propagandu. Zruší mu jeho úpravu. Tak k té nově přidané větě aspoň přidá značku se žádostí o [?zdroj]. Za minutu opět naběhne komando opravářů, wikipedickou stránku pro jistotu uzamknou a jako odkaz na důvěryhodný zdroj dají link na ten dvě hodiny starý článek ze Seznam Zvratků, čímž se vše krásně zacyklí samo do sebe.
11. Tupý nevzdělanec z vesnice tedy pokračuje k dalším zdrojům a projde několik svých ověřených, alternativních informačních zdrojů – blogy chytrých lidí, videa na Rumble / Odysee / YouTube (tam platí to samé co o Wikipedii) atd.
12. Pokud má tento poloviční analfabet dostatečně velkou knihovnu, sáhnete do ní pro knihu o hmyzu a najde si heslo o čmelácích. Knihy vydané před rokem cca 2005 jsou obvykle spolehlivější a například čmeláci tam ještě pořád mají o trochu méně než 75 pohlaví.
13. Projde i několik nezápádních médií – indické, arabské, ruské aj. Jako správný technický neználek k tomu používá online překladač jako třeba DeepL, předčítač Read Aloud a další online nástroje. V těch dalších zdrojích se snaží zjistit, co o nevyprovokovaném útoku agresivního čmeláka na děti píší ti, co jen neopisují z jednoho zdroje (tedy z Reuters / Bloomberg).

14. Pro jistotu ještě použije vyhledávač obrázků a zjistí, že ta fotka z dětského hřiště ve skutečnosti není z roku 2023, ale z roku 2004. Také se ukáže, že je to foto z úplně jiné země a že se týkalo napadení dětí hybridem agresivních včel, které v roce 2000 kdesi unikly vládním „expertům“ z laborky a že tenhle nový mutant teď hubí původní včelstva a také napadá lidi...ale z nějakého důvodu se zrovna o tomhle v mainstreamu skoro nikde nepíše.
15. Po několika hodinách ověřování informací z mnoha RŮZNÝCH zdrojů si nakonec dezolát sedne a začne provádět nebezpečnou protistátní činnost – o informaci začne samostatně **PŘEMÝŠLET**.
16. Případně ještě projede další informační kanály, jestli jeho závěrečná hypotéza o tom, co se SKUTEČNĚ STALO, dává smysl.
17. Následně si na celou věc udělá vlastní názor, ALE pořád vzadu v hlavě drží myšlenku „můžu se pořád ještě plést, ty voe!“. Když se tedy objeví nové informace, bez hysterie si aktualizuje to, co si o události se čmelákem myslí.
18. O tom, co zjistil, pak napíše krátký článek, aby celá ta informační odysea k něčemu byla i někomu dalšímu a nešlo jen o zbytečně propálený čas. Snaží se být co neobjektivnější a dodá, že je to jen jeho zjištění a ať si čtenáři vše ověřují i vlastními silami.

19. Výsledek – několik lidí mu za článek poděkuje a přidá několik doplňujících informací. Za několik hodin ale začnou chodit reakce i od lidí, kteří článek často ani pořádně nepřečetli a jen si na někom potřebují ulevit nebo si odškrtnout nějakou kolonku v zadání od své neziskovky. S těmito „lepšími lidmi“ přijdou samozřejmě nadávky, že je autor článku „ruSSácký šváb“ a „dezolát, co šíří dezinformace“. Spolehnout se samozřejmě můžete i na velmi oblíbené „**něco si o tom přečti!!!!**“, a to často od lidí, pro které je masivním intelektuálním výkonem už i šmrdlání prstem po mobilu při projíždění instáče, tiktoku nebo tinderu. Přijdou také výhrůžky zmrzačením a zprávy, že na autora kdosi podal trestní oznámení za šíření poplašené zprávy a podporu genocidia. Pokud stále ještě měl účet na Facebooku a dal tam na ten svůj článek odkaz, je mu účet na měsíc zablokovan za „hate speech“. V práci ho dva kolegové přestanou zdravit – žádný jeho článek sice nečetli, ale jiný kolega jim o něm řekl, že je to fašista, homofob a rasista, kterého určitě platí přímo Putin. Při troše štěstí mu nakonec nějaký intelektuál v rámci boje proti dezinformacím narve do schránky psí (?) hovno.
20. Dezolát si řekne, že příště už se na to fakt vysere a bude držet hubu jako ostatní. Má tohle zapotřebí?!
21. Příště se na to ale zase nevysere, protože je prostě takový a nenávidí lhaní, manipulaci a lidskou debilitu. Celý proces se tedy zopakuje a „dezolát“ je čím dál tím více nasraný, až z toho začne být unavený a nakonec sám začne dělat chyby, protože emoce...

Skoro dva a půl tisíce let staré Platónovo “podobenství o jeskyni” je pořád nesmírně aktuální...

Jak odhalovat dezinformace jako „lepší člověk“

Nyní si ukážeme, jakým extrémně sofistikovaným postupem odhaluje dezinformace „lepší člověk“, který samozřejmě používá kritické myšlení (minimálně třikrát denně na záchodové míse), následuje vědu, věří odborníkům a má lepší auto než soused dezolát (samozřejmě na leasing, který jen tak tak splácí...ale to nikdo nemusí vědět, že je jen dalším dluhovým otrokem).

1. „Lepší člověk“ si přečte titulek a prvních pár vět článku o čmelákovi. Klikne na ilustrační obrázky. Pak už se nudí a tak jde někam diskutovat s dezoláty a vysvětlovat jim, jak se nechávají manipulovat proruskými dezinformacemi.
2. Protože byl ten článek v mainstreamovém médiu, je to automaticky pravda. A to i kdyby to naprosto vyvracelo něco, co tento kavárenský velmistr s kritickým myšlením Stephena Hawkinga četl nebo slyšel před hodinou. Dál už není třeba nic dalšího ověřovat, protože naplno věří expertům, kteří s velkými a velmi profesionálními médii spolupracují.

3. Pokud se k němu později dostane z jakéhokoli jiného zdroje informace, která neodpovídá aktuální podobě „narrativu“ v hlavních médiích, automaticky to zařadí do kategorie: „*To je kremelská dezinformace!*“. Dosáhne tím argumentačního „instant victory“ a může absolutně ignorovat jakékoli důkazy, které by jeho víru v oficiální experty mohly narušit. Tím mu zbyde spousta času a energie na to, aby se věnoval jiným věcem a není pořád tak nasraný a unavený, jako ti hloupí dezoláti. Může se tedy věnovat třeba instáči, pornhubu, tinderu, tiktoku, jútubku, gameskám, serjošům na Netflixu nebo podobným užitečným věcem. Případně se může věnovat i sportu a práci, pokud patří k té části lepších lidí, kteří jsou reálně pracovití a inteligentní – takových je totiž překvapivě hodně! A protože je nezatěžují nějaké zbytečné pochyby o systému, pro který makají, dokážou být velmi výkonnými pracanty.

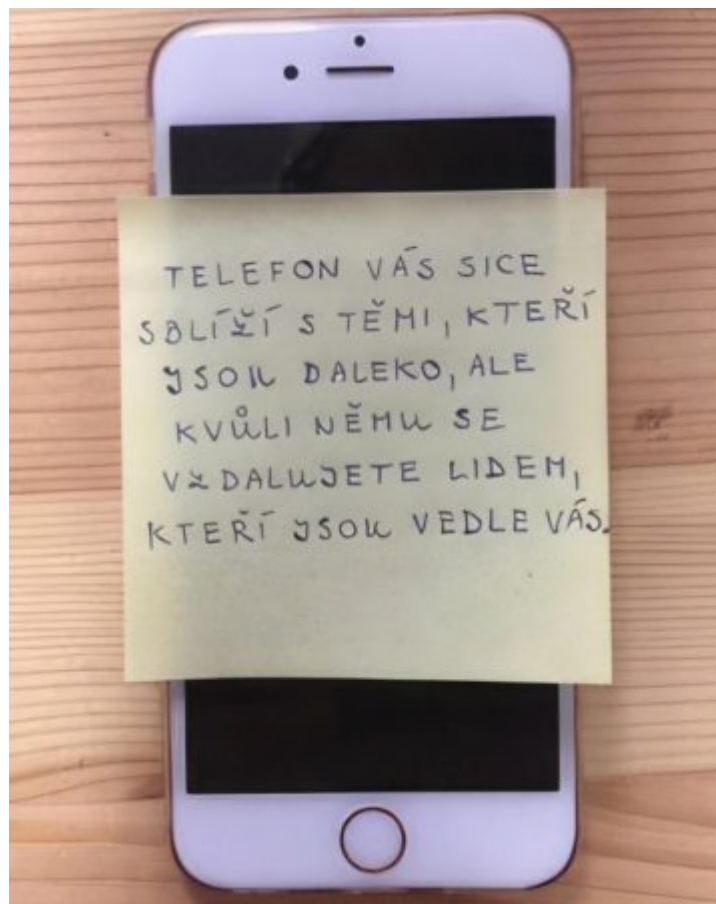
Lepší lidé to mají jednodušší – s ničím si nemusí lámat hlavu, viník je vždy jasný.

Tak to bychom měli – takové malé, anekdotické a lehce přepálené shrnutí.

Žijeme v Matrixu. Nemyslím to doslovně jako v tom filmu (i když...) – jde o tu falešnou a velmi hustou mediální mlhu, která nás díky moderním technologiím čím dál tím více obklopuje. Mluvím o tisících

způsobů, jak se nás ten Matrix snaží neustále rozptylovat, narušovat naši koncentraci, zavádět nás na falešné stopy a hlavně – štvát nás proti sobě navzájem.

Současný systém neprospívá skoro nikomu. Šíleně manipuluje s těmi často namachrovanými „lepšími lidmi“, kteří jsou ve skutečnosti možná těmi největšími oběťmi, protože vůbec netuší, co se kolem nich děje a proč je zničehonic něco „nepochopitelně“ zvalcuje. Ten zvrácený systém zbytečně vyčerpává a ohrožuje i „dezoláty“, kteří často propadají pocitům bezmoci, osamělosti a zbytečného smutku nebo zuřivosti (podle své národy). Špatně jsou na tom nakonec skoro všechny uměle vytvářené tábory a konec toho systému bychom měli uvítat všichni. A ideálně ho dál jemně podemílat jako tichá voda a připravovat se, až konečně padne, abychom ten pád sobě i svým blízkým co nejvíce zmírnili a mohli začít znova.

Clánek vyšel 12.5.2023 na [blogu Nikoly Bornové](#)